

PAiLiN

ลอบฆ่า นายกรัฐมนตรี

นี่คือเรื่องจริงกับแผนการแนบชิด

ขบวนการที่ถล่มเมืองวิไลมหาราช นายกรัฐมนตรีที่ทุกคนยกย่อง
ถือเป็นเป้าหมายใหญ่ที่ลอบยิงถูกดักไว้ที่หน้าตง

◦ อินจันทร์ ◦

ตัวอย่าง
**ลอบฆ่า
นายกรัฐมนตรี**

อินจันทร์

PAILIN

สำนักพิมพ์ไพลิน

ลอบฆ่านายกรัฐมนตรี

อินจันทร์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
อินจันทร์.

ลอบฆ่านายกรัฐมนตรี.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, 2553.

160 หน้า.

1. ไทย--การเมืองและการปกครอง. 2. นายกรัฐมนตรี--ไทย--การลอบสังหาร. I. ชื่อเรื่อง.

320.9593

ISBN 978-616-7042-20-6

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร
ที่ปรึกษากฎหมาย
ผู้จัดการสำนักพิมพ์
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการต้นฉบับ
กองบรรณาธิการ
พิสูจน์อักษร
ออกแบบปก
ศิลปกรรม
พิมพ์

พล.อ.วิชาญ ศิริธรรม
ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์
อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.
สมบัติ สุทธิจิตร
วังไพโร สีสั่งขั
อณฎณ เชื้อไทย
สุวิรัตน์ เขื่อนหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา
สมชัย ศรีอ่อน
ม-ะ-จ-ง
ศิย์ ริชเนสส์
บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

81 ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 1919 โทรสาร 0 2540 1818

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-7042-20-6

9 786167 042206

★ ราคา 135 บาท

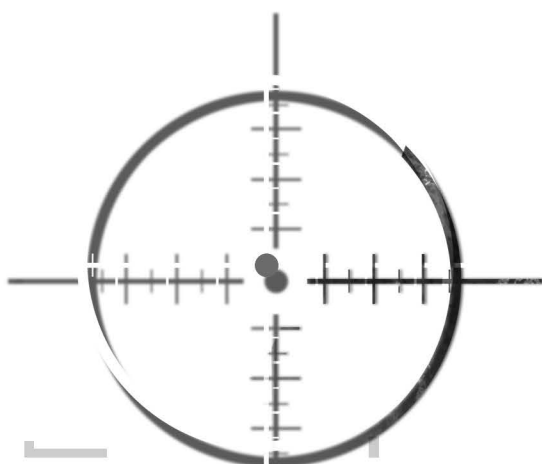
หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษ
สลับกัน หน้าหนังสือขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์อินดี
รับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

“

บทสรุปแห่งการลอบสังหาร
นายกรัฐมนตรี ของประเทศไทย
ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
คงสามารถเป็นเครื่องเตือนสติ
แก่ผู้ที่เข้ามาบนเส้นทางการเมืองอันทวิโตดสายนี้

”

ตัวอย่าง

**ลอบฆ่า
นายกรัชมุนตรี**

คำนำสำนักพิมพ์

ถ้าพูดถึงการเมืองของไทย ก็เปรียบเสมือนภูเขาไฟ ที่ยังคงร้อน และพร้อมที่จะปะทุตลอดเวลา เพราะเราจะเห็นได้ว่าการเมืองนั้นมีการแบ่งพรรค แบ่งพวก ต่างก็มีจุดยืน ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เมื่ออุดมคติและความคิดแตกต่างก็จะเป็นจุดเริ่มต้นของการแตกแยก

จากนั้นก็เกิดปัญหาตามมา บางทีก็คิดว่าเหมือนกับปัญหาเรื่องไถ่กับไต่อะไรที่เกิดก่อนกัน เพราะยังหาข้อสรุปไม่ได้ การเมืองไทยก็เช่นกัน ถ้าคุณนั้นเป็นยุคสมัยของใคร ก็ถือเป็นยุคทองของเขา สิทธิการบริหารขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละชุดนั้น แต่ยังมีคนที่มีความเห็นไม่ตรงกันเป็นต้องขัดแย้งกันอยู่ร่ำไป และก็ยังหาข้อสรุปไม่ได้เช่นกัน

หากบ้านเมืองมีแต่คนที่มีความคิดเห็นต่างกันก็จะมีแต่ความวุ่นวาย หาจุดยืนหรือข้อสรุปไม่ได้ จะเป็นการดีกว่าไหมถ้าเราจะปรึกษาหารือกัน ยอมรับในความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายบ้าง และสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในประเทศ

ปราภณชาติ
บรรณาธิการ

สารบัญ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี กระดุกเหล็ก

25

ปรีดี พนมยงค์

นายกรัฐมนตรีคนที่ 7

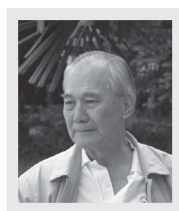
43

พล.อ.เปรม

ติณสูลานนท์

63

อานันท์ ปันยารชุน

85

บรรหาร ศิลปอาชา

93

พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ

101

พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรีคนที่ 23

109

อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

นายกรัฐมนตรีคนที่ 27

131

ההגנה

บทนำ

การลอบสังหารถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือ
ทางการเมืองที่สำคัญ...เพราะสามารถกำจัดบุคคลที่เป็น
“คู่แข่ง” หรือ “ฝ่ายตรงข้าม” ได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด

ตัวอย่างเช่น

พูดง่าย ๆ คือ ตายไปแล้วจะสามารถลุกขึ้นมาพูดอะไรได้

โดยเฉพาะบุคคลที่ตกเป็นเป้าหมายของการลอบสังหาร ส่วนใหญ่
ย่อมเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นบุคคลซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง รวมไปถึงบุคคลที่มีอำนาจในทุกสาขาอาชีพ

ที่ผ่านมา...เรามักได้เห็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ
เกี่ยวกับการลอบสังหารบุคคลสำคัญ

ทั้งการลอบสังหารประธานาธิบดี การลอบสังหารนายกรัฐมนตรี
การลอบสังหารคู่แข่งทางธุรกิจ และสำหรับบางประเทศได้มีข่าวเกี่ยว
กับการลอบปลงพระชนม์ชีวิตพระมหากษัตริย์

ถึงเวลานี้เหมือนเป็น “อนารยธรรม” ที่เกิดจากตัวผู้ปฏิบัติโดยมี
คติที่กีดร้าย และมีความต้องการสูงสุด คือ เป้าหมายในการเอาชีวิตของ
บุคคลอื่น

ทั่วโลกต้องเผชิญความน่าสะพรึงกลัวเกี่ยวกับเหตุการณ์ “การลอบ
สังหาร” บุคคลสำคัญ...แต่นั้นก็มีสิ่งที่ทำให้เรื่องราวทุกอย่างหยุดนิ่ง

“มาแล้วทุกอย่างจบ” หรือ “มาแล้วทุกอย่างจะยังคงดำเนินต่อไป”

เรื่องแบบนี้หากคิดในแง่ของหลักพระพุทธศาสนา...เราคงได้รับคำ
ตอบที่ว่า **กรรมใดใครก่อ กรรมนั้นย่อมคืนสนอง**

มันจะเป็นวัฏจักร “กงเวียนก้าเวียน” ที่ชีวิตต้องติดอยู่กับความ
อาฆาตแค้นหรือนรกภูมิอย่างไม่มีวันจบสิ้น

สำหรับประเทศไทยซึ่งถือเป็นประเทศที่ประชาชนส่วนใหญ่นับถือ
พระพุทธศาสนา...แต่สังคมไทยก็มักมีข่าว “การลอบสังหาร” ออกมาอย่าง
ต่อเนื่อง

ทำไมต้องฆ่า?

ทำไมจึงต้องการชีวิตของคนอื่น?

หากคิดจะตอบคำถามข้างต้นคงเป็นเรื่องยากพอสมควรว่าเป็น
เพราะอะไร...ทำไมบุคคลนั้นจึงมีจิตใจโหดร้ายที่ต้องการเอาชีวิตผู้อื่นถึง
เพียงนี้

คำถามเช่นนี้ไม่มีใครตอบได้...นอกจากตัวของผู้กระทำเอง ซึ่งบางทีตัวของเขายังไม่อธิบายถึงอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ว่าเป็นเพราะอะไร

สังคมไทยเป็นสังคมที่น่าอยู่และเป็นสังคมแห่งรอยยิ้ม...แต่ด้วยความรู้สึกเล็กๆ ที่ค่อยๆ สั่งสมจากความไม่พอใจจนกระทั่งกลายเป็นความคับแค้น

เชื่อหรือไม่ว่า...คนที่มีความยิ้มแย้มแจ่มใสคนหนึ่ง อาจกลายร่างเป็น “ฆาตกรอำมหิต” ได้ในพริบตา

สำหรับข่าวการลอบสังหารในประเทศไทย...ส่วนใหญ่มักมีต้นเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมือง

ไม่ว่าจะเป็นการเมืองสนามเล็กหรือสนามใหญ่...บุคคลที่ตัดสินใจอนาคตของตัวเองด้วยการเอาชีวิตเข้ามายุ่งเกี่ยวทางการเมือง

สังเกตเห็นกันบ้างหรือไม่ว่า...ชีวิตของพวกเขาเหล่านั้นมัก “ผิดแผก” และ “แตกต่าง” ไปจากชีวิตทั่วไปของคนปกติธรรมดา

นักการเมืองทุกคนจำเป็นต้องเข้าไปคลุกคลีกับศูนย์กลางแห่งอำนาจเสมือนมี “พลังแม่เหล็ก” อะไรบางอย่างดึงดูดพวกเขาเข้าไป

ใครเป็นผู้มีอำนาจและมีบารมีสูงก็จะดึงดูดผู้แสวงหาอำนาจชั้นผู้น้อย

และสิ่งสำคัญคือในแวดวงการเมืองจะมีการแสวงหาความสุขในรูปแบบของ “สิ่งนอกกาย” ทั้งเงินทอง ลาภยศ ความน่าสรรเสริญ และบุญบารมี

ซึ่งผู้ที่เป็นใหญ่ทางการเมืองจำนวนไม่น้อยต่างเคยผ่านชีวิตของการ “อาบน้ำร้อน” ด้วยคมกระสุนมาแล้วนับถือนัก

ในเมื่ออำนาจเป็นสิ่งที่ทุกคนควรแสวงหา...แต่ข้อเสียของมันคือเมื่อได้รับการแสวงหามาครั้งหนึ่งแล้ว มันเป็นมากและทรงพลังยิ่งกว่า “สิ่งเสพติด” ใดๆ ในโลก

ดังนั้น...การเสพติดอำนาจจึงสามารถเกิดขึ้นได้กับคนทุกคน ไม่แบ่งแยกทั้งเพศหญิงหรือชาย ไม่แบ่งแยกทั้งวัยวุฒิหรือคุณวุฒิ

แต่สิ่งหนึ่งที่สามารถทำให้ผู้ที่เสพติดกับอำนาจ “ไม่ลืมน” นั่นคือ สติและสมาธิที่ประกอบด้วยพลังแห่งคุณงามความดี

คนเหล่านี้จะรู้ว่าอะไรถูกผิด...คนเหล่านี้จะรู้ว่าอะไรผิดชอบชั่วดี

หากใครมีคนใกล้ชิดซึ่งแสดงออกถึงการเสพติดอำนาจอย่างชัดเจน...ขอแนะนำว่าควรหลีกเลี่ยงอย่าเข้าใกล้เป็นอันขาด

เพราะคนคนนั้นจะชักจูงคนรอบๆ ตัวให้เข้าไปเสพติดอำนาจเช่นเดียวกับตัวเขา ซึ่งอำนาจเป็นของที่เสพติดได้ง่าย แต่เลิกยาก

บุคคลสำคัญทั่วโลกทุกคนต่างก็เป็น “ผู้มีอำนาจ” ซึ่งนั่นเท่ากับเป็นการดึงดูดให้บุคคลที่แสวงหาอำนาจมาเกาะกินตัวเองมากยิ่งขึ้น

ประวัติศาสตร์การลอบสังหารผู้นำโลก ทุกครั้งที่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นเริ่มแรกก็มักจะเป็นเรื่องเศร้าและพัฒนาเป็นเรื่องเล่าเพื่อชี้ให้เห็นถึง “อุทาหรณ์สอนใจ”

แต่พอนานๆ เข้า...เรื่องเก่ากลับถูกลืมเลือน...และมีข่าวการลอบสังหารครั้งใหม่เกิดขึ้นมา กลายเป็น “วงจรอุบาทว์” ซึ่งมีวิถีทางของมันไปเรื่อยๆ

ผู้นำโลกที่เคยถูกลอบสังหารมีทั้งที่สามารถรอดชีวิตและไม่รอดชีวิต ซึ่งเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ได้มีอยู่ในหนังสือให้ไว้ศึกษามากมาย

ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน ได้รับคำเตือนจากหน่วยงานพิเศษด้านความมั่นคงของรัสเซียถึงแผนลอบสังหารในการเดินทางเยือนอิหร่าน เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2550

เบนาซีร์ บุตโต อดีตนายกรัฐมนตรีสองสมัยของปากีสถาน ให้สัมภาษณ์ปีศาจ ซึ่งเธอยอมรับว่าอาจเกิดเหตุโจมตีเพื่อลอบสังหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

แต่ตัวเธอในนาม “พรรคประชาชนปากีสถาน” ยังคงยืนหยัดลงสู้ศึกในการเลือกตั้งทั่วไป

ซึ่งเธอเปิดใจว่า...ผู้ก่อเหตุจงใจลอบสังหารเธอ และก่อนเกิดเหตุระเบิดครั้งแรกครึ่งชั่วโมงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้พบคนที่ซุกซ่อนระเบิดไว้กับตัว

แต่ก็ไม่สามารถยับยั้งเหตุระเบิดที่เกิดขึ้นสองครั้งซ้อนซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตมากถึง 138 คน และบาดเจ็บกว่า 300 คน ที่นครการาจี เมื่อคืนวันพฤหัสบดี 18 ตุลาคม 2007 หลังจากที่เธอเพิ่งกลับจากการลี้ภัยการเมืองในต่างแดนนานถึง 8 ปี

ยัสเซอร์ อาราฟัต อดีตผู้นำอิสราเอล ถือเป็นผู้นำโลกที่มีข่าวคราวการลอบสังหาร *นับครั้งไม่ถ้วน* ซึ่งเวลาเขาจะเดินทางไปไหนมาไหนก็เป็นเรื่องปกติที่จะเห็นพวกปืนติดตัวไว้ตลอดเวลา

มหาตมะ กานธี ผู้นำและนักการเมืองที่มีชื่อเสียงชาวอินเดีย และเป็นผู้นำคนสำคัญในการเคลื่อนไหวเรียกร้องอิสรภาพของอินเดียจากการเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักร โดยใช้วิธีอหิงสา

คานธีกลายเป็นต้นแบบการประท้วงแบบสันติที่ได้รับการยกย่องจากโลกในเดือนมกราคม พ.ศ. 2491

มหาตมะ กานธี อายุ 79 ปี ถูกลอบทำร้ายขณะเดินผ่านฝูงชนที่แออัดในสวนแห่งหนึ่งในกรุงนิวเดลี เพื่อไปสวดมนต์ตอนเย็น

อินทิดา กานธี ถูกลอบสังหารเป็นคนต่อมาโดยองค์กรลับ เพราะความแค้นทางศาสนา

ซึ่งสาเหตุการลอบสังหารมาจากความขัดแย้งระหว่างชาวอินเดีย
ผู้นับถือศาสนาซิกข์ กับศาสนาฮินดู ที่มีความรุนแรงอย่างมาก

ผู้นำศาสนาซิกข์ระบุว่า...ชาวซิกข์มีอำนาจอธิปไตย และเป็นชุมชนที่
ปกครองตนเอง ทำให้รัฐบาลอินเดียไม่พอใจ เกรกว่าปากีสถานจะแทรกแซง

เมื่อเดือนมิถุนายนปี 2527 นางอินทிரาก่อคำสั่งปฏิบัติการที่เรียกว่า
Operation Blue Star ใช้กำลังทหารโจมตีวิหารทองคำของชาวซิกข์ ใน
เมืองอมริตสาร์ ฐานที่มั่นชาวซิกข์ ทำให้มีผู้เสียชีวิตหลายพันคน

นอกจากนี้บางแหล่งข่าวรายงานด้วยว่า...ประชาชนหลายพันคนถูก
ข่มขืน กระทำทารุณกรรมโดยตำรวจ มีการเผาทำลายห้องสมุด รวมทั้ง
สถานที่ประกอบศาสนกิจของชาวซิกข์หลายแห่ง

ความไม่พอใจของชาวซิกข์นำไปสู่การลอบสังหารนางอินทรา คานธี
ในวันที่ 31 ตุลาคม 2527

ราจีฟ คานธี บุตรชาย **อินทรา คานธี** ขึ้นดำรงตำแหน่งนายก
รัฐมนตรีอินเดีย หลังมารดาถูกสังหารปี 2534

ราจีฟ ถูกลอบสังหารขณะรณรงค์เพื่อการเลือกตั้ง โดยพวกทมิฬ ด้วย
ระเบิดพลีชีพ

ยิตซัค ราบิน นายกรัฐมนตรีอิสราเอลคนแรกที่เกิดในอิสราเอลโดยความพยายามของราบิน คือ การนำสันติภาพมาสู่อิสราเอลด้วยการยอมเจรจากับปาเลสไตน์ และยินยอมคืนดินแดนที่ได้จากสงครามให้กับพวกเขา สำหรับ นโยบายนี้ทำให้ราบินได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

แต่ในปี 2538 ราบินถูกลอบสังหารโดยนักกฎหมายหัวรุนแรงชาวยิว

อันวาร์ ซาดัต เป็นผู้นำประเทศอาหรับประเทศแรกที่ให้การรับรองและเริ่มเจรจาสันติภาพกับอิสราเอล

จากนโยบายนี้ สร้างความโกรธแค้นให้กับชาวอาหรับหัวรุนแรงในอียิปต์และประเทศเพื่อนบ้าน จนนำไปสู่การลอบสังหารวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2524

อันวาร์ ซาดัต ถูกสังหารขณะยืนรับการสวนสนามจากทหารของเขาเอง

นุร์โมฮัมหมัด ตา ประธานาธิบดีคนแรกในระบอบคอมมิวนิสต์ของอัฟกานิสถาน

นุร์โมฮัมหมัดถูกลักพาตัวและลอบสังหารโดยนายกรัฐมนตรีในรัฐบาลของเขา คือ ฮาฟีซุลลาห์ อามิน เพราะก่อนหน้านี้อันนี้เป็นคู่ที่มี การขัดแย้ง แย่งอำนาจกันมานาน

นี่คือ “ประวัติศาสตร์” การลอบสังหารบุคคลสำคัญของโลก ซึ่งถือ
ได้ว่ามีคุณูปการต่อประเทศชาติและประชาชนของเขา

และเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่ก็ชี้ให้เห็นว่าเกิดขึ้นโดยมี
พื้นฐานมาจากความขัดแย้งทางการเมืองและศาสนา

ศาสนา คือ การพูดถึงความจริงที่ต้องอาศัยศรัทธา ศรัทธาก่อนแล้ว
จะเห็นความจริง แต่กับคนที่ไม่ศรัทธา พวกเขา ก็จะบอกว่า พวกเขาไม่เห็น
ความจริง เพราะคุณไม่ศรัทธา

ศาสนาต่างกัน ก็มีวิธีการเข้าถึงความจริงที่แตกต่างกัน มีแนวปฏิบัติ
ต่างกัน ดังนั้นการสนทนาจึงเป็นเรื่องปกป้องความเชื่อมากกว่าที่จะสนทนา
หาความจริงที่แท้

การเมือง คือ การพูดถึง “ความจริง” ของบ้านเมืองที่แต่ละคนมี
สังคมในอุดมคติแตกต่างกัน ทำให้ความจริงทางการเมืองเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น
ไกลตัว

แม้รับข้อมูลเท่ากันก็วิเคราะห์ไม่เหมือนกัน ความเห็นจึงแตกต่างกัน
และที่เลวร้ายที่สุดมีเรื่องของความชอบและไม่ชอบเป็นการส่วนบุคคล

หากคุยกันเมื่อใด ย่อมเกิดการข่มกันเมื่อนั้น เท่ากับว่าเป็นการคุย
โง่อดกันไป

มีผู้เคยกล่าวไว้ว่า...สองสิ่งนี้คือสิ่งต้องห้าม เพราะทั้งสองสิ่งเปรียบเสมือน หิน และ หยาง ฝ่ายหนึ่งยึดถืออำนาจ ขณะที่อีกฝ่ายยึดถือความศรัทธา

หากบุคคลใดเข้าไปสัมผัสหรือคลุกคลีโดยไม่เข้าใจ “พลังอำนาจ” ที่แท้จริงของทั้งสองสิ่งนี้แล้ว คุณอนันต์จะเปลี่ยนเป็นโทษมหันต์ “ได้ภายในชั่วพริบตา

สังเกตได้ง่ายๆ เวลามีคนทักว่า...การเมืองและศาสนา ห้ามนำมาเป็นประเด็นขึ้นโต๊ะพูดคุยกัน เพราะหลายต่อหลายครั้งการวิพากษ์วิจารณ์รวมไปถึงการโต้แย้งไปมา บ่อยครั้งก็นำ “ความหายนะ” มาสู่ตัวผู้พูดคุยโดยไม่รู้ตัว

กลับมาที่สังคมไทยในบ้านเรา ซึ่งประเทศไทยก็ถือเป็น “ประเทศเล็กๆ” ที่กำลังพัฒนาโดยการเดินตามรอยอารยธรรมของโลกในดินแดนต่างๆ

แม้วัฒนธรรมและภาษาจะแตกต่างกัน...แต่รูปธรรมการดำเนินชีวิตทางธรรมชาติก็ถูกกำหนดด้วย “รูปแบบสังคม” ซึ่งไม่แตกต่างกันมากนัก

ถึงวันนี้คนไทยคงได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์การลอบสังหารบุคคลสำคัญจากทั้งเรื่องราวที่เป็นอดีตของคนในชาติ รวมไปถึงเรื่องที่เกิดขึ้นที่ไกลตัวออกไปยังประเทศนั้นดินแดนนี้

การลอบสังหารได้เกิดขึ้นทั่วทุกทวีปของโลกที่มีมนุษย์เป็นผู้ปกครอง และการลอบสังหารจะดำเนินต่อไปอย่างไม่จบไม่สิ้น

ไม่วันแม้แต่ประเทศไทย ซึ่งกำลังอยู่ในยุคแห่งการผลัดเปลี่ยนการปกครองให้เป็นระบอบ “ประชาธิปไตยเต็มใบ”

ดังนั้น การแย่งชิงอำนาจ การชิงดีชิงเด่น การเหยียบหัวคนอื่นเพื่อเติบโตใหญ่ จึงเป็นสิ่งที่คนไทยสามารถเห็นเป็นปกติได้ทุกเมื่อเชื่อกัน

สำหรับประเด็นการลอบสังหาร “ผู้เขียน” ขอยืนยันว่าจะยังคงเกิดขึ้นกับประเทศไทยต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่ลึกลับยิ่งไม่ได้ นั่นคือผู้มีตำแหน่งทางการเมือง อย่างเช่นตำแหน่ง “นายกรัฐมนตรี”

ที่ผ่านมา อดีตนายกรัฐมนตรีของไทยหลายคนได้เผชิญกับชะตากรรมอันเลวร้ายจากกร “ลอบสังหาร” ในการแย่งชิงอำนาจทางการเมือง

ซึ่งไม่มีใครสามารถมองเห็นอนาคตได้ว่า...นายกรัฐมนตรีของไทยคนต่อไป ใครจะเป็นผู้ที่ถูก “ลอบสังหาร” เพราะการกระทำหรือ “กรรม” ย่อมเป็นตัวกำหนดผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมา

สิ่งเดียวที่สามารถทำได้ในการเป็น “ผู้นำสูงสุด” ของประเทศไทยในตำแหน่ง “นายกรัฐมนตรี” นั่นคือ “การเป็นที่รัก” ของคนทุกคน

ไม่ใช่เลือกที่รักมักที่ชัง กระทั่งกลายเป็นสร้างความเกลียดชังให้แก่บุคคลอื่น

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไม่ใช่ “สิ่งของ” ที่สามารถขกชิงหรือแย่งกันไปมาด้วยความมี “กิเลสหนา” ส่วนตน

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคือที่ของผู้มี “บุญบารมี” และสร้างความเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลรอบข้าง

หากทำได้เพียงเท่านี้ก็เท่ากับเป็นการสร้าง “เกราะกำบังความดี” เพราะแก่นี่เหมาะสมควรสำหรับคนที่คิดทำประโยชน์แก่ประเทศชาติบ้านเมือง

เมื่อมีความคิดดี ทำดีต่อบ้านเมือง...
สิ่งที่นายกรัฐมนตรีควรปฏิบัติเพื่อมีชีวิตที่ยืนยาวคือ “รักษาตัวรอด เป็นยอดดี”

ตัวอย่าง

ຕົວຢ່າງ

“จอมพล ป. พิบูลสงคราม”

จอมพลกระดูกเหล็ก บุคคลสำคัญ

ทางประวัติศาสตร์ของชาติไทยที่ควรจดจำ!

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี กระตุกเหล็ก

เคยถูกลอบสังหารมาแล้วถึง 3 ครั้ง 3 ครา

สำหรับนายกรัฐมนตรีคนที่ 3 ของประเทศไทยที่ชื่อ
“จอมพล ป.พิบูลสงคราม”

หากทุกคนเคยชื่อถึง “จอมพล ป.” หลายคนคงนึกถึงวีรกรรมเจ้าของ
ฉายา “จอมพลกระตุกเหล็ก” ซึ่งท่านถือเป็นหนึ่งในคณะนายทหารที่ร่วม
ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475

บุกตะลุย...ผ่านร้อนผ่านหนาวมาตั้งแต่สมัยเป็นนายทหารรุ่นน้อง
“พันเอกพระยาพลพลพยุหเสนา” ที่โรงเรียนนายร้อยทหารบก

ซึ่งมีบทบาทสำคัญเริ่มจากเป็นแกนนำในการรัฐประหาร 20 มิถุนายน
พ.ศ. 2476 และในการปราบกบฏบวรเดชเมื่อปี พ.ศ. 2476

กระทั่งได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อมา